Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

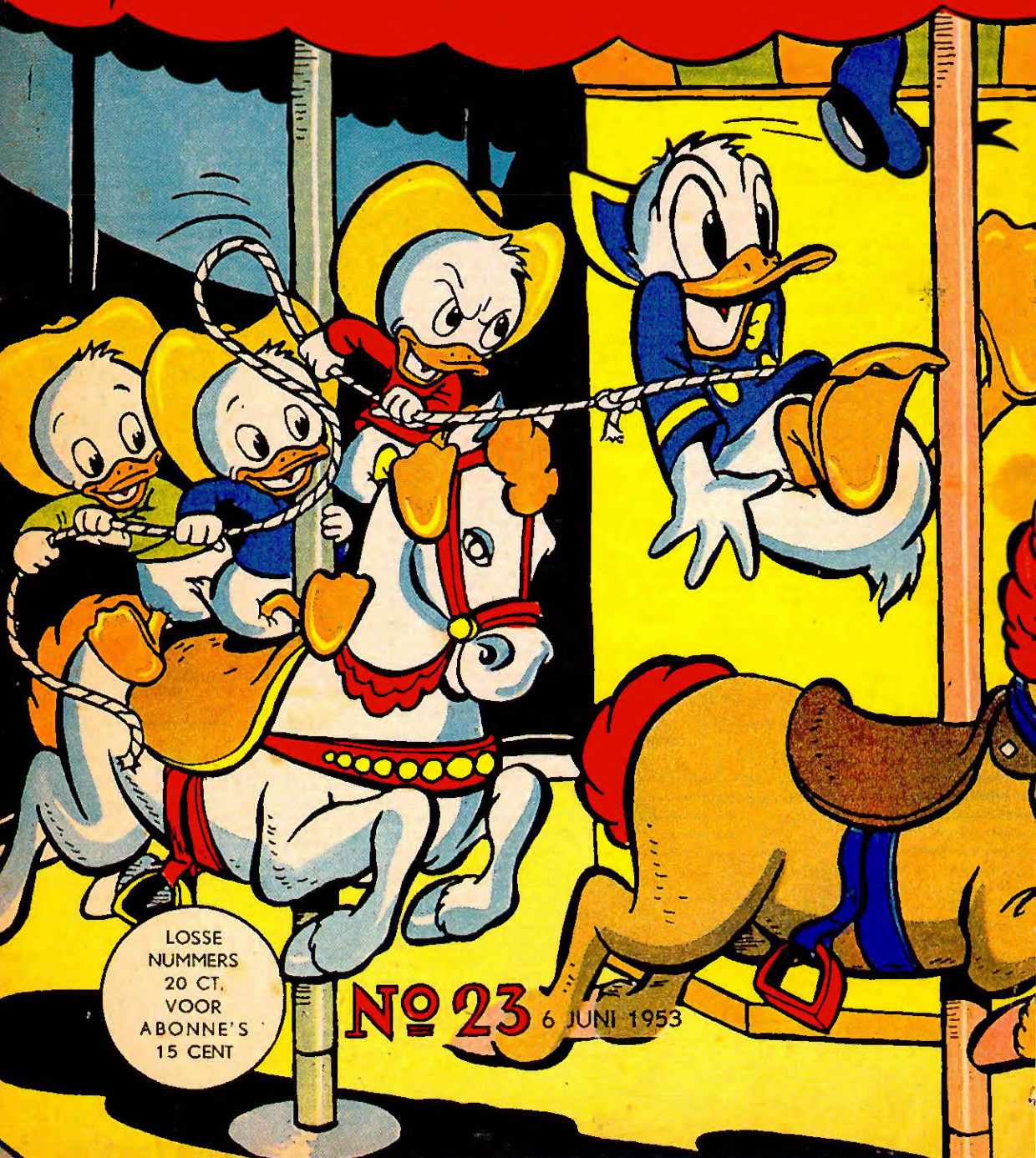

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

Nº 23 6 JUNI 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

BIJ DE POST van deze week was één briefje, dat heel in het bijzonder de moeite waard was. Het was afkomstig van een tienjarige Limburgse jongen, Charles genaamd, en had eigenlijk meer de vorm van een pakje. Dit pakje was netjes dichtgeplakt en er zat ook nog een touwtje om. Toen ik het een en ander had losgemaakt bleef er een lucifersdoosje alsmede het eigenlijke briefje over.

Ik begon te lezen: „Beste Donald, ik moet je vertellen, dat ik het verhaal van Tokkie Tor prachtig vind. Vroeger vond ik torren akelige, vieze beesten, maar sinds ik lees van Tokkie Tor, denk ik er anders over. Ik denk, dat jij dat ook vindt en dat jij van torren houdt. Daarom heb ik er een voor jou gevangen en ik heb hem in dit doosje gestopt. Ik heb er ook een boomblaadje bij gedaan. Dan heeft het torretje onderweg wat te eten. Ik hoop, dat je goed voor het torretje zult zorgen."

Toen ik dit briefje had gelezen, deed ik het lucifersdoosje open en jawel hoor, het torretje was morsdood.

Ik vond het echt jammer, temeer daar het een heel mooi torretje was. Het behoorde tot de familie van de zogenaamde Goudhaantjes, een soort met een gewelfd rugschild en een mooie, metaalachtige glans. Je vindt ze op lelies, asperges en populieren en dan heten ze lelietorretjes, aspergetorretjes of populiertorretjes. Zoals Charles zijn er wel meer jongens en meisjes. Zij bedoelen het goed en willen de dieren geen kwaad doen, maar toch veroorzaken ze deze kleine wezens veel pijn en soms zelfs de dood. Ze stoppen melkevers in doosjes, kikkervisjes in jampotten en lieveheerbeestjes in blikjes. Dikwijls worden de arme dieren na een tijdje helemaal vergeten en dan is het met hen gedaan.

Ik heb dus niet de kwajongens op het oog, die vliegen de pootjes uittrekken, kikkers opblazen of hagedissen de staart afsnijden. Dat is zó laf en minderwaardig, dat ik het beslist niet verwacht van onze „Donald Duck" vrienden! Neen, ik heb het hier over jongens en meisjes, die zulke kleine dieren gebruiken om er mee te spelen. De bedoeling is dan niet kwaad, maar voor de dieren is het resultaat in veel gevallen even erg.

DONALD.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Van boven naar beneden:
1. vind je onder een zoldering; 2. tegenovergestelde van hoog; 3. donker gele kleur; 4. dier met stekels; 5. hemellichaam; 6. doen we meestal 3 x daags; 7. vrucht met 'n harde schaal; 6. woning; 9. getal tussen 1 en 10; 10. staat midden in je gezicht; 11. moed; 12. plaats beroemd om zijn kaas; 13. betaling voor werk; 14. diersoort uit Artis; 15. vervoermiddel; 16. kleur.

Wanneer je de juiste woorden hebt ingevuld van buiten naar binnen, komt in de genummerde hokjes van 1 tot en met 16 de naam van een beroep te staan.

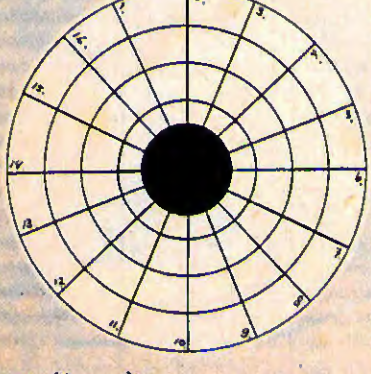

Die naam schrijf je op een briefkaart, die je adresseert aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde schrijf je „Prijsvraag nummer 23". Zorg dat je oplossing vóór 11 Juni in Amsterdam is. Veel geluk, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de gelukkige jongens en meisjes, die een prijs gewonnen hebben met de prijsvraag uit nummer 16.

Eerste prijs, een fototoestel: Eddy de Jongh, Gelderseskade 115 III, **Amsterdam**; tweede prijs, een vulpen: R. de Raat, A 99, **Dinther**; derde t/m tiende prijs, een vulpotlood: Fr. van Dolder, van 't Santstraat 97, **Nijmegen**; Ben Bemer, Min. Loudonlaan 79, **Enschede**; Ineke Melsner, Goudsbloemstraat 25, **Sappemeer**; Loek Hoogenlijk, Roëllstraat 25, **Delft**; Loesje Strijthagen, van Sonsbeecklaan 30, **Beek**; Wim de Bruijn, Axelsestraat 67 III, **Terneuzen**; Ria Verdonk, Anna Paulownal. 51, **Amersfoort**; Jannie Massolt, Camminghastraat 3i, **Leeuwarden**.

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 21 luidt: schoorsteenveger, schoenmaker, tuinman, schoolmeester, bankdirecteur, glazenwasser.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

We zijn de zomermaand al weer genaderd! Ik hoop dat jullie me gauw zult vertellen wat de plannen zijn voor de grote vacantie! Je schrijft maar gauw aan het bekende adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe komt te staan „Oom Donalds Brievenbus". Tot schrijfs, allemaal!

CORRIE VAN HELVOIRT, TILBURG: Ik zal mijn best doen voor je, ik denk wel, dat ik de gevraagde postzegels bij elkaar krijg! Als 't niet zo is, hoor je 't nog wel! Bedankt voor de gezellige brief!

DIENEKE BRAS, MAASTRICHT: Er bestaan veel mooie verhalen over de Griekse goden. Alles bij elkaar noem je dat: Griekse mythologie. Het is een moeilijk onderwerp en je zult het nu nog niet allemaal kunnen begrijpen. Maar later is het zeker de moeite waard om die oude verhalen te lezen!

HANS MAJOOR, UTRECHT: Zorg maar dat jij noolt in het meer gaat zwemmen, want anders neemt de boswachter je mee! En stel je voor, dat jij een tafel voor hem zou moeten timmeren!

TOON SCHELTEMA, GRONINGEN: Ik ben wel eens op Terscheiling geweest en ik vond het er heel mooi! Wat fijn, dat jij daar van de zomer heen gaat! Maar vader heeft gelijk dat je eerst je zwemdiploma moet halen!

ANNIE BARTJE FEENSTRA, AMSTERDAM: Donald Duck is niet echt bang voor kwallen, maar hij vindt ze vies! Ik ook! En jij? Je vindt ze vaak aan het strand in Noord-Holland! Bedankt voor de tekeningen!

BERT VAN HOOF, EINDHOVEN: De uitdrukking „safety first!" is Engels en betekent: „Veiligheid voor alles!" Deze uitdrukking is over de hele wereld bekend en wordt gebruikt in verband met het verkeer.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes 20 Brownie, Model E, winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres Huidekeperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.
Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." - Alle rechten voorbehouden.

OMA DUCK

van Walt Disney

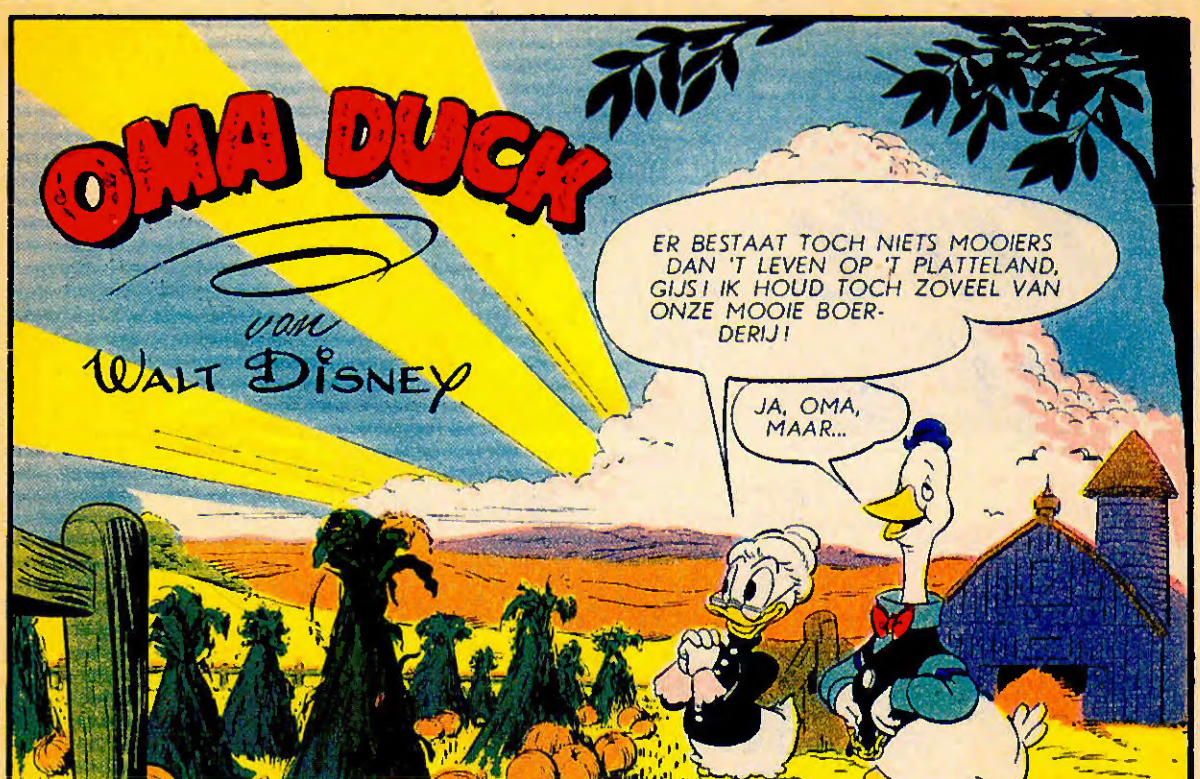

Vervolg blz. 6

TOKKIE Tor

DOOR WALT DISNEY

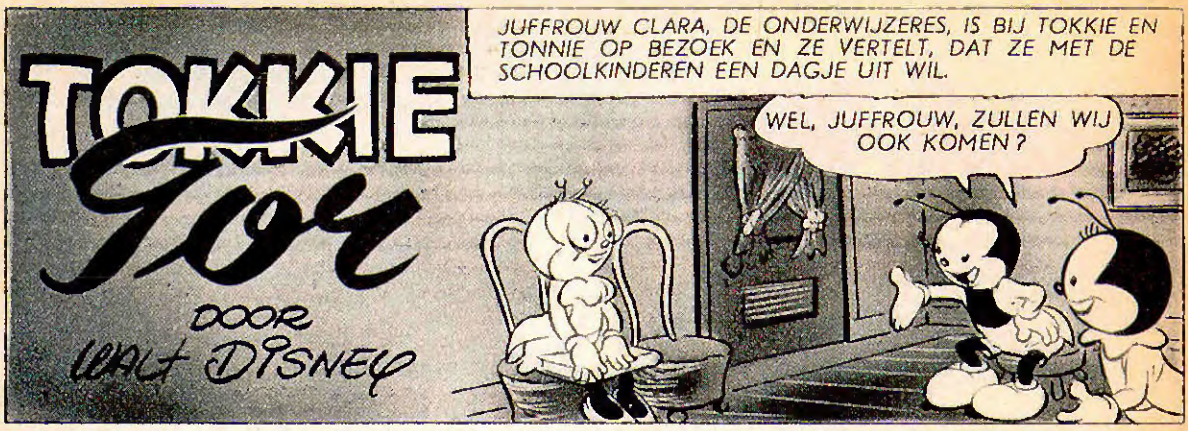

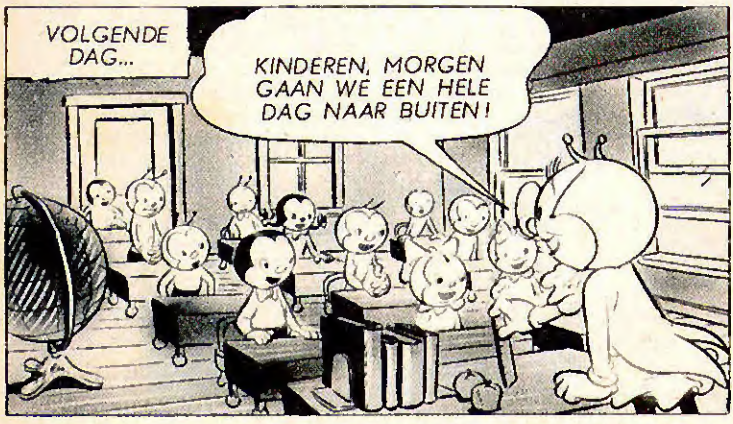

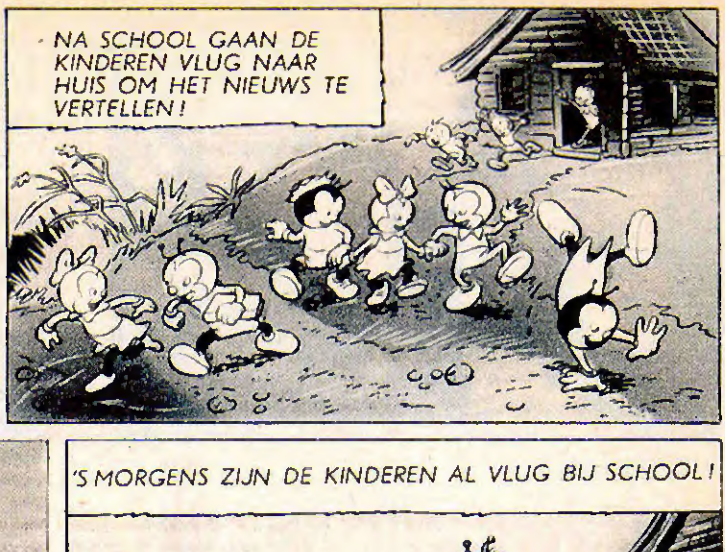

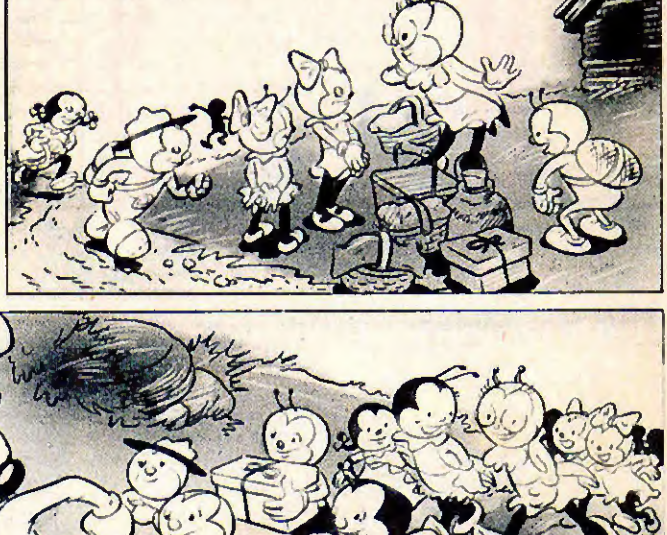

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

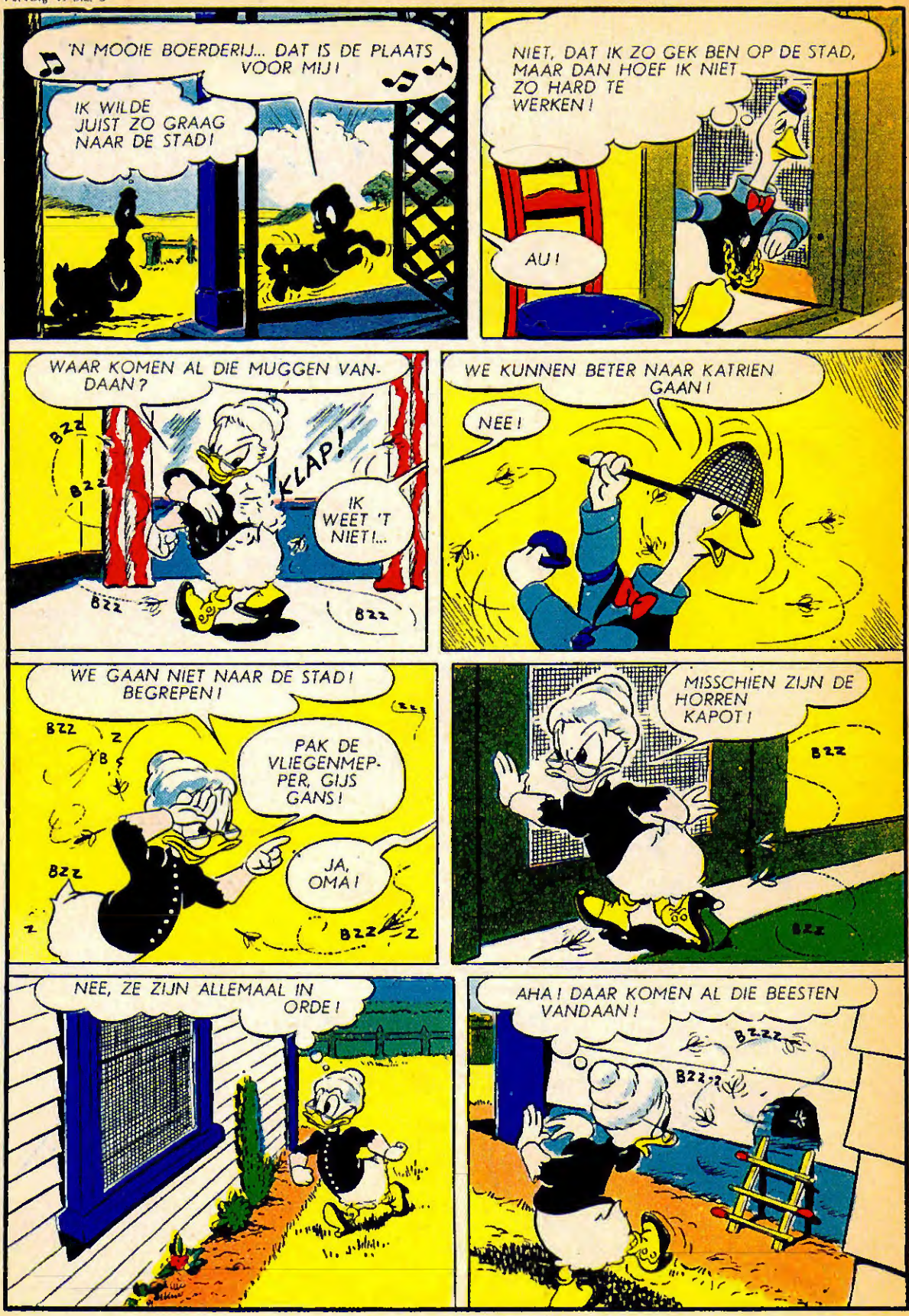

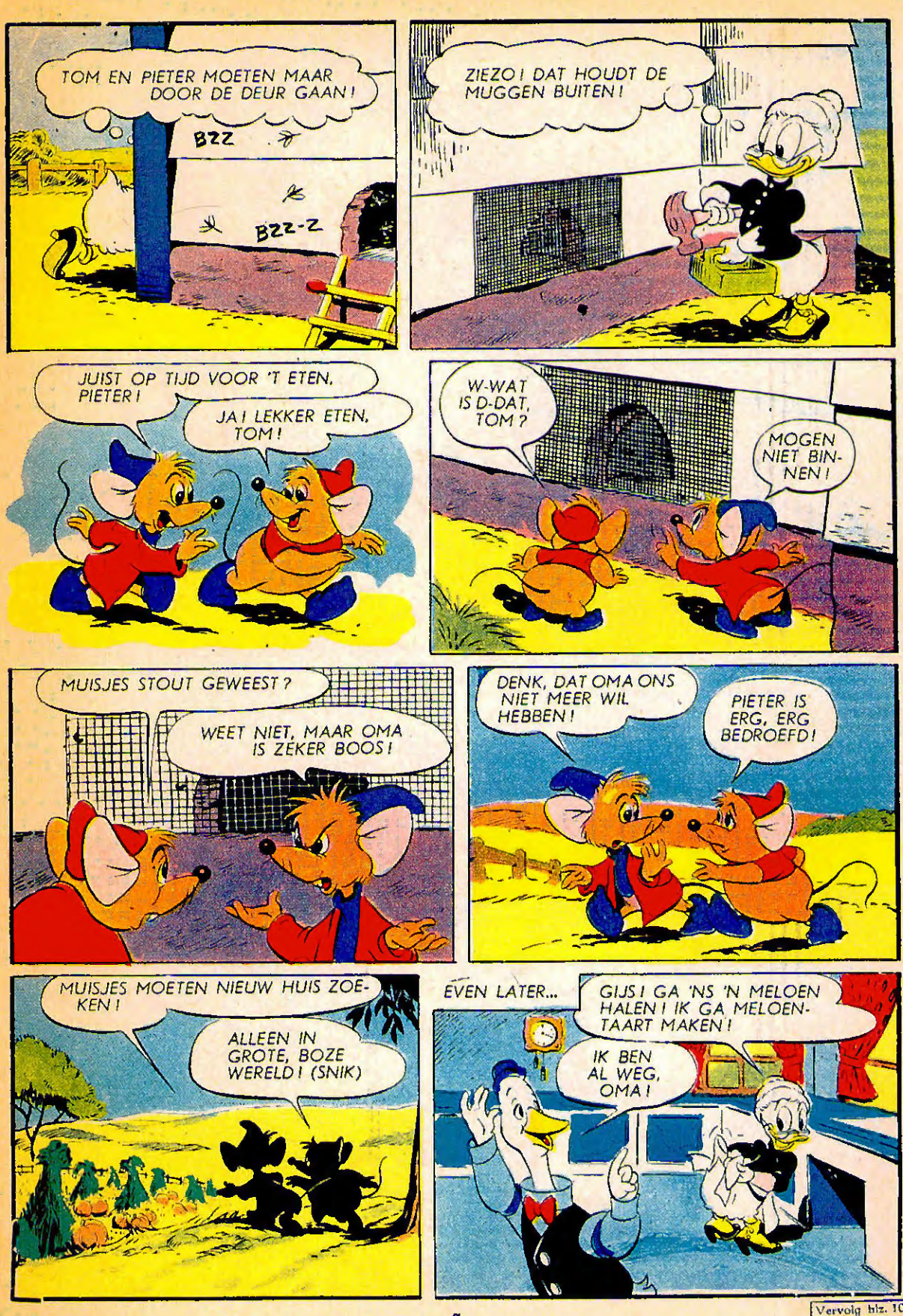

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

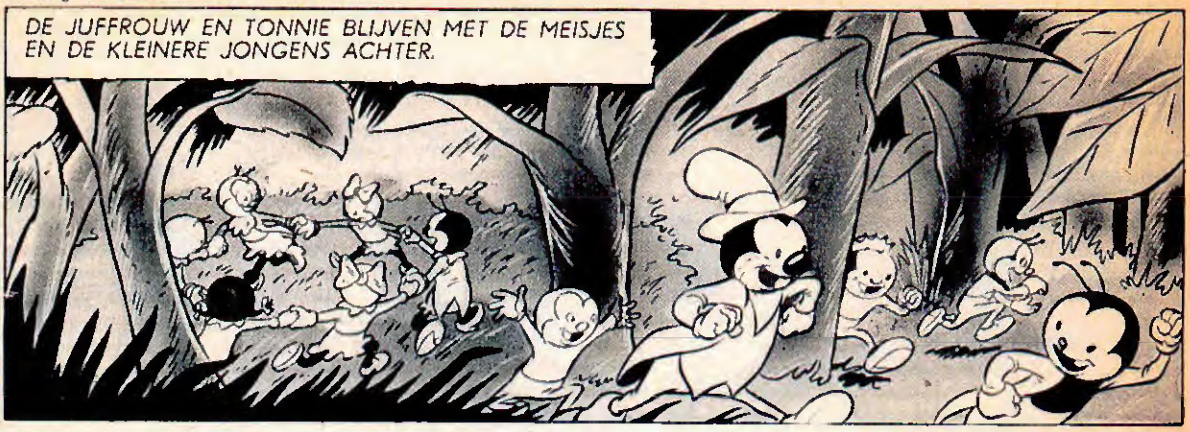

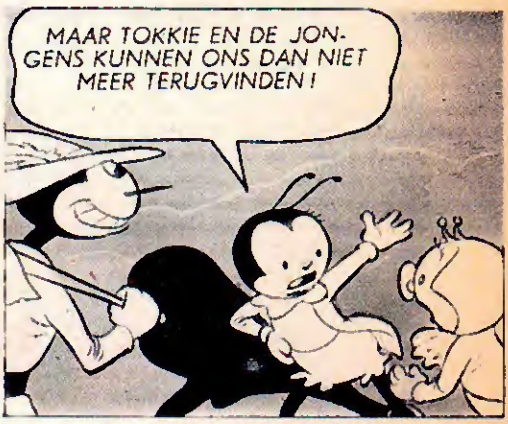

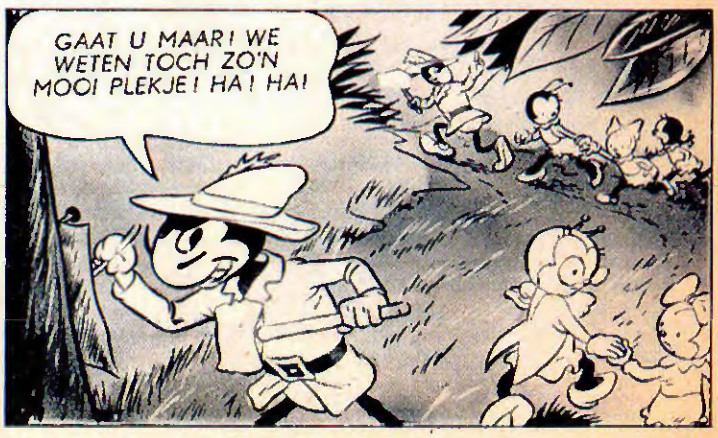

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

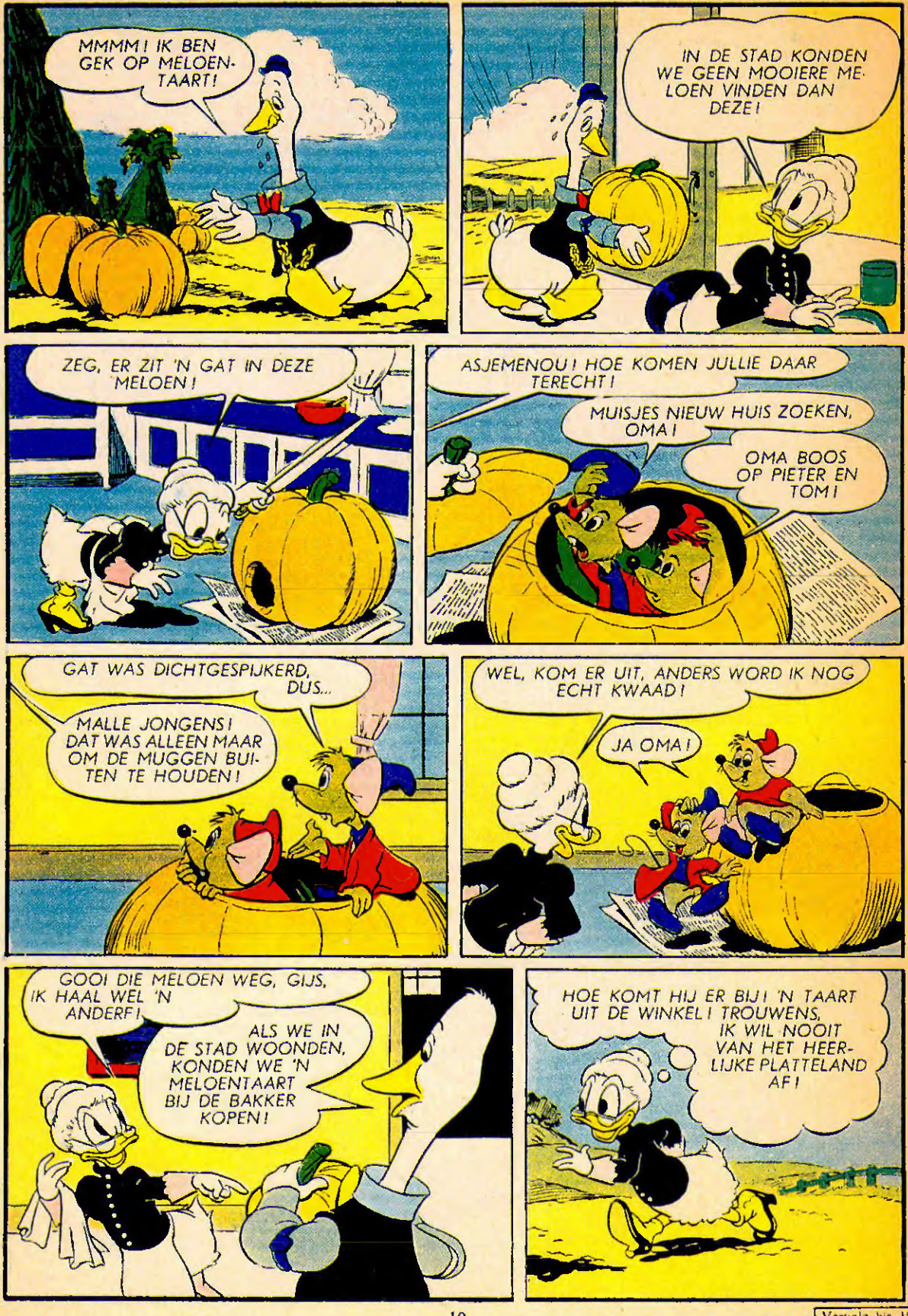

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

WIM VAN EST

„Prachtige overwinning van Wim van Est in de Ronde van Vlaanderen" — zo stond het enkele weken geleden in de kranten. Een overwinning in regen en hagel, in kou en wind in een wielerwedstrijd over 250 kilometer dwars door België. Kijk, jongens en meisjes, dàt is nu precies Wim van Est uit het Brabantse plaatsje Sint Willebrord, ten Zuiden van Breda. Een heel eenvoudige jongen, die hard fietsen kan en die zijn hele jonge leven kelhard voor zichzelf geweest is, om de hoogste trap in de wielersport te bereiken. Daardoor heeft hij nu geen geldelijke zorgen meer, maar vroeger was hij heel arm. Zijn hardwerkende ouders konden voor hun zoon geen fiets kopen. Wim vroeg er ook niet om, omdat hij heel goed wist, dat zijn Vader en Moeder het geld voor meer noodzakelijke dingen moesten gebruiken. Wel kon hij urenlang voor het raam van een rijwielzaak staan, waar een prachtige racefiets stond te pronken. Zo kwam het, dat Wim al bijna 22 jaar was, voordat hij met zelf gespaarde centen oude onderdelen van een

fiets kon kopen. Die zette hij netjes in elkaar en klaar was Kees. Zijn wielerloopbaan was begonnen. Hij ging veel naar België, waar elke week wedstrijden werden gehouden. Op een gelukkige dag won hij een splinternieuwe racefiets. Het was groot feest bij Van Est thuis.
Wim ging steeds harder fietsen. De tegenslagen bleven hem echter niet gespaard. Tot tweemaal toe werd hij tweede in het kampioenschap van Nederland op de weg. Beide keren had hij de overwinning verdiend. Maar toen Wim zes jaar geleden in Amsterdam de grote Gerrit Schulte in de achtervolging versloeg, ging de poort voor een mooie toekomst voor hem open. Hij werd uitgenodigd voor beroemde wielerwedstrijden in België, Frankrijk, Zwitserland en Italië. In 1950 steeg zijn roem ten top. In dat jaar won hij voor de eerste keer de langste wegwedstrijd van Europa: Bordeaux—Parijs over bijna 600 km. Een jaar later werd hij tweede in deze monsterrit en vorig jaar won hij hem weer. Zijn grootste avontuur beleefde Wim twee jaar geleden in de Ronde van Frankrijk. Toen reed hij, in volle vaart in de Pyreneeën in een ravijn. Zeventig meter stortte hij naar beneden en.... mankeerde niets. Wim was hiervoor erg dankbaar.
Sindsdien is Wim wel wat voorzichtiger geworden. Desondanks behoort hij nu nog altijd tot de beste renners van Europa, wat hij in de Ronde van Vlaanderen bewezen heeft.

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen, die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst te zoeken naar de antwoorden, die in dit blad staan!
1. Waar worden de meeste diamanten gevonden? 2. Wie was Goethe? 3. Wat is een accordeon en waar komt hij vandaan?

DIERENPRAATJES

De wilde eenden zijn de vlugste vogels die er bestaan! Een wilde eend werd eens door een vliegtuig achterna gezeten en de vogel bereikte een snelheid van 110 kilometer per uur.

Mezen hebben altijd honger en hoeveel het ook lijkt, toch is het waar, dat een mezenpaar met hun jongen ongeveer 50 kilo insecten per jaar eet. Daarbij praten we nog niet eens van de 150.000 rupsen en de 120.000 insecten-eieren, die de vogels er nog bij eten. Voor de mensen is dit natuurlijk prettig, want insecten kunnen een geweldige schade toebrengen aan de bomen en planten!

In de hele dierenwereld zijn er maar drie dieren, die bij het rennen altiebel hun voorpoten precies tegelijk op de grond zetten. Dat zijn de haas, de hazewindhond en de cheetah, een soort luipaard in India (Azië).

Je hebt wel eens gezien, dat honden zich helemaal oprollen, als zij gaan slapen! Dit doen ze, omdat ze daardoor hun neus goed kunnen beschermen. Voor een hond is de neus het gevoeligste plekje van hun lichaam!

De giraffe kwispelt net als een hond met de staart, wanneer hij wil laten zien, dat hij erg blij en tevreden is!

Alle vogels gooien hun kop achterover, wanneer zij drinken. Er is er maar één, die dit niet doet! Dat is de duif!

KUN JIJ DOOR EEN BRIEFKAART KRUIPEN

Neen? Nu, ik wel. Geloof je het niet? Best te begrijpen, hoor. Maar toch kan jij het ook! Neem een briefkaart en vouw die in de lengte dubbel. In het midden geef je een knipje tot op een klein stukje van de rand af. Vervolgens geef je op gelijke afstanden verschillende knippen in de kaart op de manier, die in de tekening duidelijk is aangegeven. Je moet afwisselend in de dichte en de open kant knippen. Ben je hiermede klaar, dan haal je de kaart voorzichtig uit elkaar en knip je op de vouw alle vakjes door, behalve de twee buitenste. Nu heb je een grote papieren ring, waardoor je, tot je elgen verbazing, heel gemakkelijk heen kunt kruipen. Probeer het maar direct!

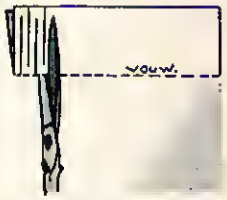

OPLOSSINGEN RAADSELKIST VAN No. 22:

1. Kruiswoordpuzzle: van links naar rechts: 1. baby; 4. kiok; 7. Ali; 8. la; 9. o.a.; 10. kist; 12. Mira; 14. eten; 15. hemd; 16. rat.
Van boven naar beneden: 1. bak; 2. Alice; 3. bis; 4. kamer; 5. oor; 6. kaai; 11. Ted; 13. Ina.

2. 1. Alle begin is moeilijk. 2. Vele handen maken licht werk. 3. Een goed begin is het halve werk.

3. fies, mes, zes, acht, gracht, vacht.

4. De uitkomst van de vreemde rekensom luidt: „Klein-Duimpje".

WELK SPREEKWOORD IS DIT?

SCHAT

JIM HAWKINS stond tegen de deurpost aangeleund en keek uit over de kreek, die op de grote zee uitmondde. Hij had het werk in de herberg van zijn vader, de „Admiraal Benbow", gedaan en nu stond hij eigenlijk alleen maar te wachten of er nog nieuwe gasten zouden komen. Jim hield van avontuur, hij vond het wel fijn, wanneer er vreemde mensen in huis kwamen. Ze konden mooie verhalen vertellen en ze lieten allerlei merkwaardige dingen zien, dingen die ze meegebracht hadden uit verre landen. Jim stond zó te dromen, dat hij niet merkte, dat er een man om de hoek van de weg kwam. Maar opeens schrok hij op toen hij een schorre stem een lied hoorde zingen. Het was een zeemanslied:

Geef een zeeman zijn zee
En een fles met rum,
Dan is hij voor altijd tevree.
En waar hij ook zeilt
En hoe hij ook reilt,
Steeds neemt hij zijn rumfles mee!
Ahoi! Ahoi! Ahoi!

Daar kwam de man aan: een grote kerel met slordige kleren. Een andere man liep achter hem aan met 'n grote kist op zijn rug! Jim lette niet op hem; hij bleef maar kijken naar de zeeman, wiens gezicht helemaal ontsierd was door een groot litteken. Jim zag ook hoe onder de verschoten blauwe jas van de vreemdeling 'n korte sabel bengelde. De ruwe man boezemde Jim vrees in. Hij gleed door de geopende herbergdeur naar binnen en riep: „Vader, kom eens gauw! Er komt zo'n raar heerschap aan!" Jims vader kwam net op het moment dat de vreemdeling de gelagkamer binnenbonkte. Hoewel hij ook wel even schrok, liet hij niets merken en vroeg gewoon: „Wat moet het wezen?"

„Rum, natuurlijk!" was het antwoord, „wat heeft een zeeman anders nodig dan een grote fles rum?" Vader haastte zich het gevraagde te brengen. Met langzame teugen dronk de nieuw aangekomene het eerste glas leeg. Toen keek hij eens om zich heen en zei: „Je kroeg bevalt me wel, waard! Maar vertel me eens, is er hier veel aanloop?" „Veel te weinig naar mijn zin!" was het antwoord. „Des te beter! Ik wil hier een tijdje blijven! Kan dat! Ik ben de kapitein!"

Vader Hawkins gaf niet dadelijk antwoord.

De zeeman gooide vier goudstukken op tafel. „Hiervoor moet je 't maar doen," gromde hij. Toen knikte vader van ja!

Zo deed de kapitein zijn intrede in de herberg „De Admiraal Benbow" en in het leven van Jim Hawkins. En dit laatste was wel het voornaamste. Want Jim was de enige, die in de volgende dagen behoorlijk met deze ruwe kapitein kon opschieten. Op een morgen had hij Jim terzijde genomen en gezegd:

„Jim, jongen, ik heb een groot vertrouwen in je. Ik beloof je iedere maand een zilverstuk. Maar dan moet je iets voor me doen. Dan moet je goed opletten wie er jullie herberg naderen. En als je ooit iemand ziet met één been, hoor je goed Jim, een zeeman met één been, dan moet je mij meteen waarschuwen."

Jim beloofde dat natuurlijk graag Hij voelde het avontuur op zich afkomen. Al gauw had hij begrepen, dat deze ruwe kapitein een zekere angst met zich meedroeg. Al verschillende keren had hij bemerkt, dat de kapitein, voor hij de gelagkamer binnentrad, eerst voorzichtig naar binnen gluurde, wat voor gasten er al aanwezig waren. En als soms plotseling de deur van de herberg geopend werd, zag Jim de kapitein even schrikken en naar zijn sabel grijpen. Bleek dan dadelijk, dat er geen gevaar te duchten was, dan versloeg hij zijn schrik met een groot glas rum.

Vader en moeder Hawkins wensten niets liever, dan dat deze ruwe gast zo gauw mogelijk vertrok. Hij berokkende hun niets anders dan last en schade. Niet alleen, dat hij zo goed als niets meer betaalde, maar door zijn ruw gedrag verjoeg hij ook de andere gasten. Vooral vader

TENEILAND

Hawkins trok zich dat zozeer aan, dat zijn toch al niet zo goede gezondheid met de dag slechter werd. Dat betekende, dat dokter Livesey moest komen.
Die zag de toestand van de zieke niet zo gunstig in. „Voorlopig in bed blijven!" gebood hij.
Nu moesten moeder en Jim samen het huishouden en de herberg verzorgen. Dat viel niet mee.
„Als we eerst die verwenste kapitein maar eens kwijt waren!" zuchtte de vrouw. Ze zouden hem kwijt raken, maar op een heel andere manier, dan zij verwacht hadden.
Het was op een koude Januari-morgen, dat de kapitein al vroeg de herberg verlaten had om een wandeling langs de kreek te maken. Jim werkte in de gelagkamer en moeder was boven bij de zieke bezig. Plotseling werd de deur van de herberg geopend en een vreemde man trad binnen. Hij groette nauwelijks en viel op een van de stoelen neer. Jim ontdekte met een zekere schrik, dat er twee vingers aan de linkerhand van de vreemde mankeerden.
„Wat kan ik voor u doen?" vroeg Jim met bevende stem.
„Breng me wat rum!"
Maar voor Jim aan dat verlangen kon voldoen, klonk de stem van de vreemde gebiedend: „Kom eens wat dichter mij me vent. En vertel me eerst, voor wie ben je daar die ontbijttafel aan het klaar maken?"
Met grote verbaasde ogen keek Jim zijn bezoeker aan. De gedachte aan de man met één been spookte door zijn hoofd. Maar deze man miste alleen maar twee vingers.
„Kom aan, vent," verbrak de vreemde t stilzwijgen, „voor wie maak je die tafel klaar? Is het soms voor mijn kameraad Bill?"
Jims ogen werden nog groter en hij antwoordde:
„Ik ken geen Bill; er is hier niemand die zo heet."
„Maar dan ken je toch zeker wel iemand, die ze de kapitein noemen, nietwaar, vent? Zo'n ruwe zeeman, met zo'n groot litteken over zijn rechterwang! Die ken je toch wel, hè?"
Dat kon Jim niet ontkennen.
„Kijk eens aan," lachte de ander. „Vertel me dan maar, waar hij is."
„Hij doet zijn morgenwandeling; hij zal zo dadelijk wel terugkomen."
„Mooi zo! Dan zal ik hier wel even op hem wachten. Het zal een grote verrassing voor de kapitein zijn, mij hier te zien!"
Jim had het niet erg op deze vreemde begrepen. Hij deed een poging om naar buiten te gaan en de kapitein te waarschuwen. Maar de vreemdeling versperde hem de weg door voor de herbergdeur te springen. „Hier zal ik op hem wachten!" grijnsde hij. „En jij vent, wacht met mij. Houd je koest achter mij!"
Er verliep enige tijd van spannend uitzien en luisteren. Toen klonken plots de voetstappen van de kapitein vlak bij. Met een forse zwaai werd de deur van de herberg opengesmeten en de kapitein stapte naar binnen. Hij scheen nog niemand opgemerkt te hebben. Regelrecht liep hij naar de ontbijttafel, maar nog voor hij daar op een stoel kon neervallen klonk er een spottende stem door de kamer: „Hallo Bill, ouwe jongen, hoe maak je het?"
Met een plotselinge schok draaide de kapitein zich om. Enkele ogenblikken staarde hij met grote schrikogen naar de man achter de deur. Toen riep de kapitein uit: „De Zwarte Hond? Jij hier?" Meteen greep de kapitein naar zijn sabel.

Wat gaat er in de herberg „De Admiraal Benbow" gebeuren? En wat zal Jim daarmee te maken hebben? Dat is het verhaal voor de volgende week.

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

WIJ LEREN BEROEMDE SCHILDERS KENNEN!

Weten jullie nog, dat we het een paar weken geleden over de schilder Anthonie van Dijck gehad hebben? Wel, ik ben nog eens voor jullie op pad gegaan en ik heb weer een kijkje genomen in het Rijksmuseum van Amsterdam. Daar vond ik dit schilderij van Dirck Dircksz. Santvoort, een kunstenaar, die leefde van 1610 tot 1660. Santvoort was de zoon van Dirck Pietersz. Santvoort, die de bijnaam Bontepaert had. Bontepaert was ook een bekend schilder en hij werd de leermeester van zijn zoon. Dirck Dircksz. heeft altijd in Amsterdam gewoond en hij heeft daar vooral veel gezichten geschilderd, dat heet: portret-schilderen. Hij was de portret-schilder van de meeste rijke koopmansfamilies. Het jongetje, waarvan jullie hier een afbeelding zlet, is Willem van Loon,

die leefde van 1633 tot 1695. Vind je niet, dat zo'n klein kind erg dik ingepakt werd? Een dikke zijden jurk en drie kragen en grote gesteven manchetten! En dan ook nog een ring om zijn dikke baby-vingertjes! Maar toch is Willem van Loon een lief manneke, hij heeft leuk krullend naar en moole donkere ogen! Het is wel aardig om te weten, dat dit peutertje later een heel belangrijk burger werd. Hij werd in 1663 schepen van Amsterdam en in 1666 burgemeester van deze stad. In 1666 werd hij bewindhebber van de Oost Indische Compagnie. Voor de Amsterdammers is 't leuk om te weten, dat hij een huis heeft laten bouwen op de Heerengracht, schuin tegenover de Nieuwe Spiegelstraat. Het is namelijk het pand Heerengracht 497!

EVEN NADENKEN

Onze drie vragen! (Antwoorden): 1. Diamanten worden vooral gevonden in Zuid-Afrika. 2. Goethe was 'n Duitse dichter (1749 tot 1632). 3. Een accordeon is 'n trekharmonica, oorsprong Oostenrijk.

EVEN LACHEN

De ene dief tegen de andere, na een grote inbraak: „Ik zou wel eens willen weten hoe groot de bult is. Zullen we even tellen?"
Andere dief: „Zonde van de tijd. Kun je beter vanavond in de krant lezen!"

VOGELPRAATJE

Een volwassen stuisvogel weegt op zijn minst 300 pond.! Geen vogeltje om in een kooitje te zetten dus! Hij is dan ook niet voor niets de allergrootste van alle vogels!

Wanneer de pauw z'n prachtige staart ontplooit staat ieder met grote bewondering te kijken. Je zou haast denken, dat er minstens honderd veren aan te pas kwamen, maar dat is niet waar! Een pauwestaart bestaat uit maar achttien veren!

Onder de vogels vind je ook wel echte luilakken! Denk maar eens aan de koekoek, die zijn eieren in 'n vreemd nest legt, zodat de kleine koekoeken door andere vogels grootgebracht moeten worden!

De zeezwaluw, ook wel sterntje genoemd, vliegt ieder jaar van de Noordpool naar de Zuidpool en weer terug!

DE RAADSELKIST

1. Muurtje metselen. Een steentje er af of een steentje er bij.

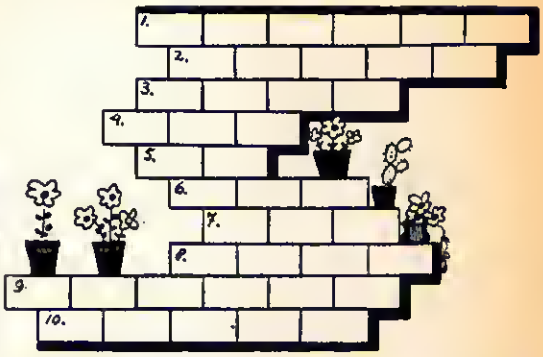

van links naar rechts: 1. kleln hoefdier; 2. legt een vogeltje in Mel; 3. advies; 4. wiel; 5. muzieknoot; 6. lopen de kippen in; 7. het eerste getal in letters; 8. turfland; 9. lemand die brood bakt; 10. stuk bouwland.

2. **Verborgen dierennamen.**
In de hieronder volgende zinnen zijn negen namen van dieren verborgen. Probeer ze eens op te sporen! De leestekens tellen niet mee.
Pa, Dikkie is zo gulzig, hij mag toch niet gierig zijn?
Broer at alles op. „Toe jongen, geef Jaap ook een paar druiven, anders ga ik een dag de zee op!"
Ka, teken jij net zo mool als je broer? Dompel dan je hoofd maar in het water. Maak voort, anders blijf je maar aan de wal, vissen doe ik toch het liefst alleer

HOE MOET DAT NU?

Jantje is stout geweest en moeder heeft hem voor straf zonder eten naar bed gestuurd.
„Ga maar gauw!" zegt ze, wanneer Jantje bij de deur blijft wachten.
„Maar moeder," zegt de jongen dan opeens, „hoe moet dat nu met dat drankje, dat ik van de dokter na het eten moet innemen?"

HET GIETERTJE

Gietertje, gietertje, kom in het tuintje,
Wij hebben zo'n dorst, kom toch gauw.
Margrieten, Viooltjes, Astertjes, Rozen,
Toe, kom nu, we vallen haast flauw!

Gietertje, gietertje, kijk eens naar buiten,
Wat doe je toch steeds in de schuur?
Sta je te slapen, vergeet je je plichten?
Je maakt ons het leven zo zuur.

't Gietertje, gietertje, kwam in het tuintje
En lachte de bloemetjes uit,
Maar eventjes later, daar kwamen de druppels
Uit gietertjes lachende snuit.

Vervolg v. blz. 10

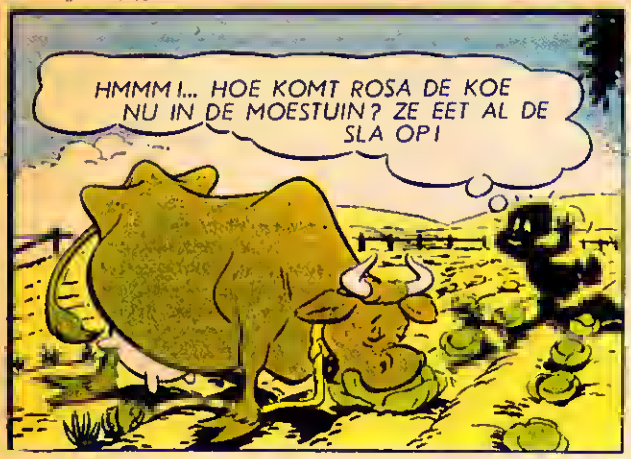

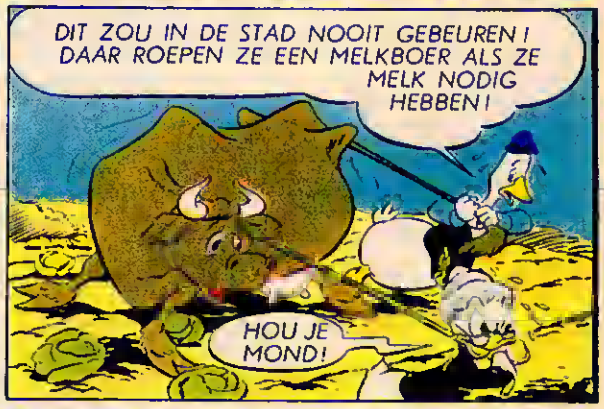

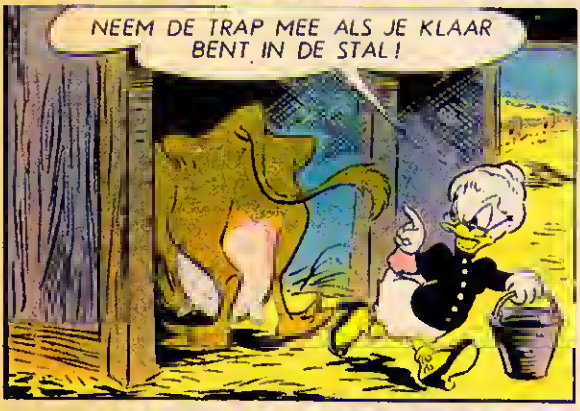

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

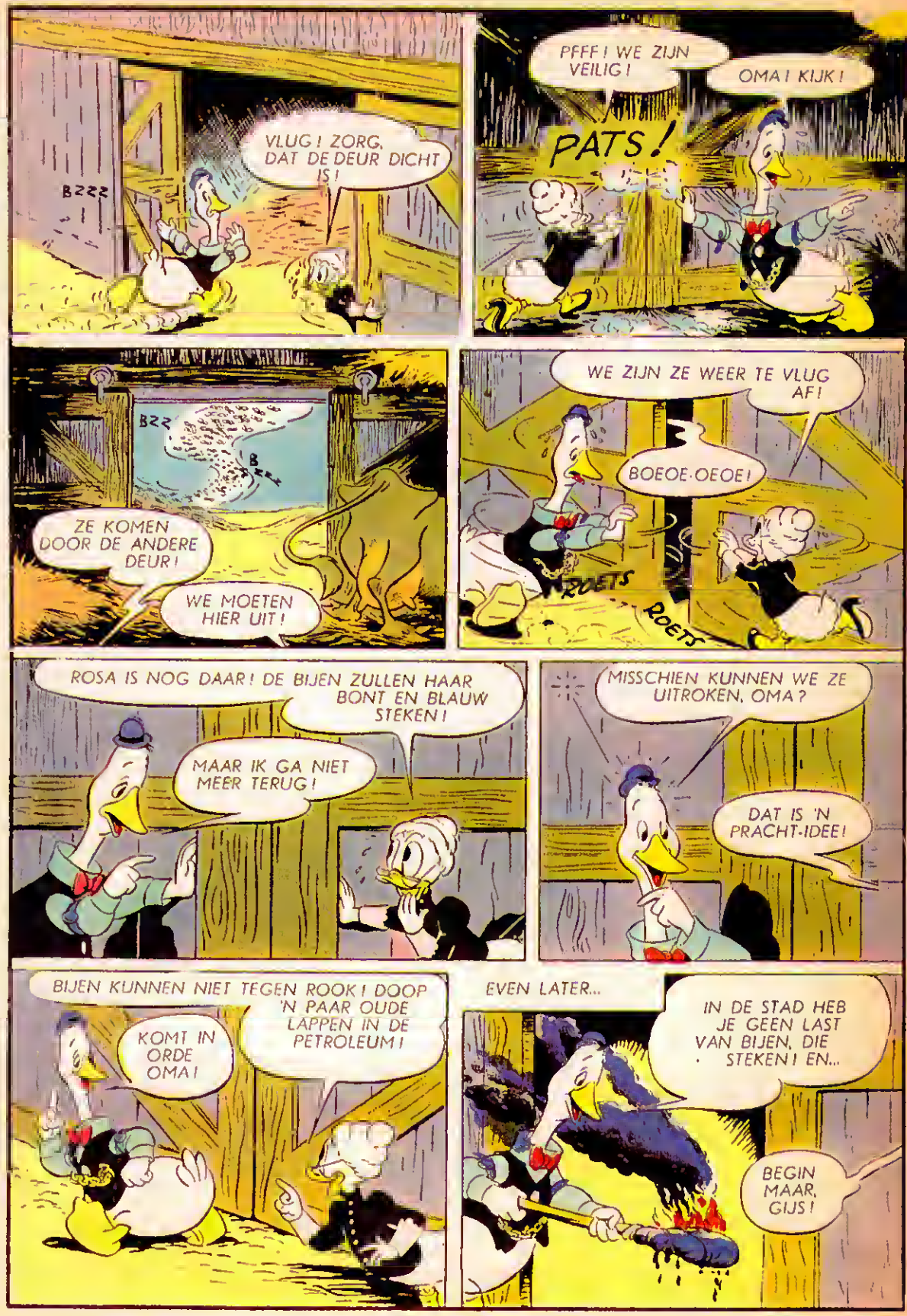

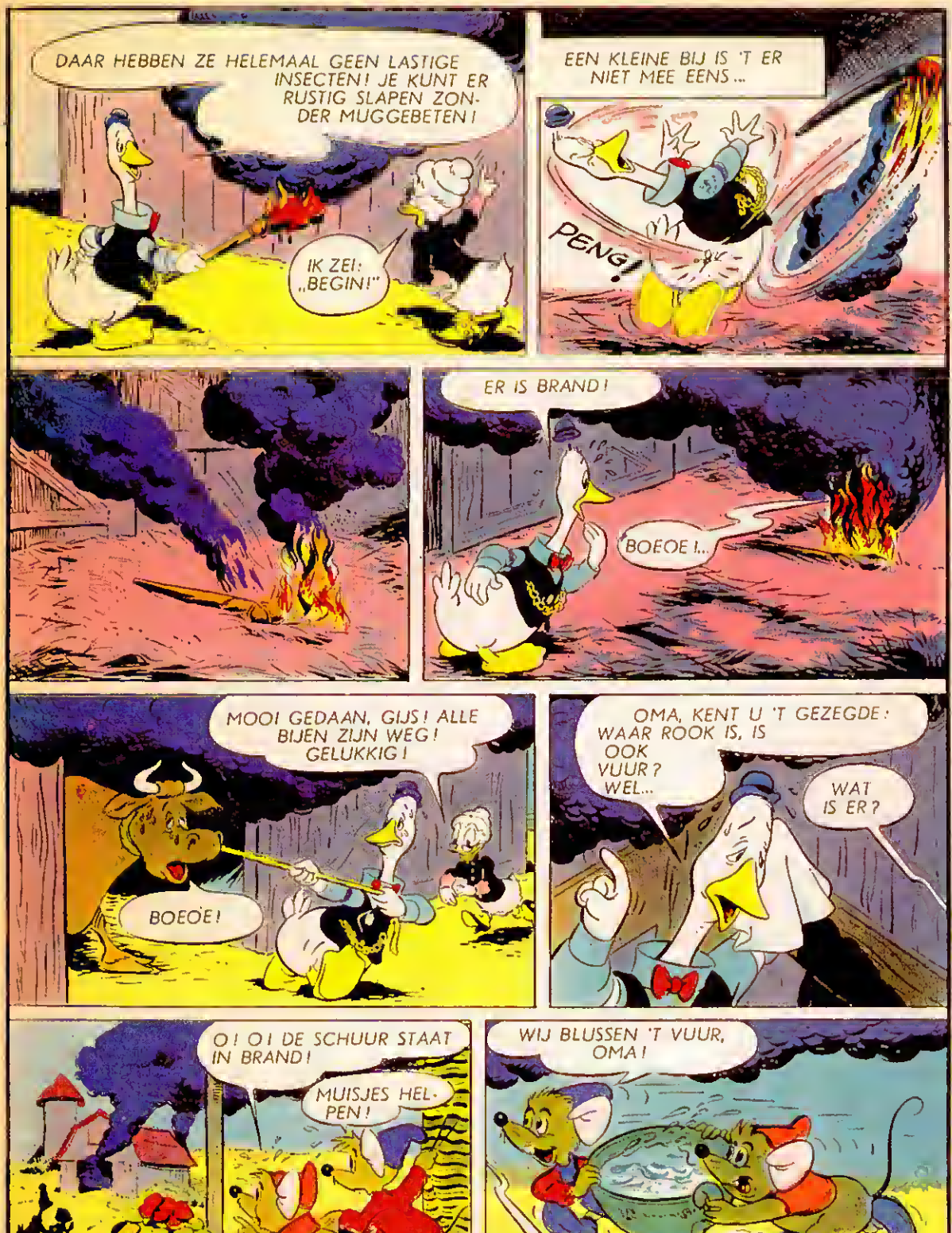

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

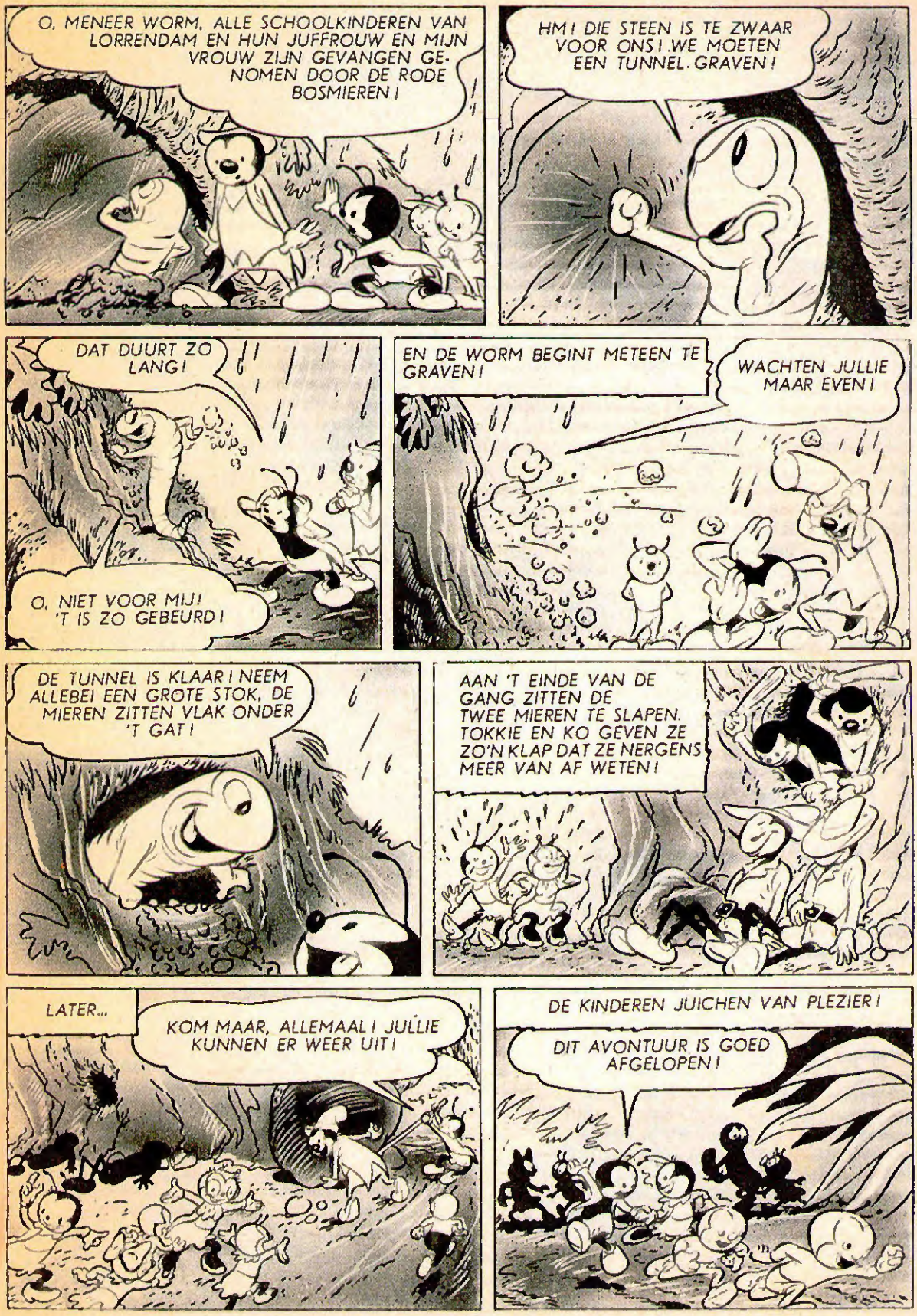
O, MENEER WORM, ALLE SCHOOLKINDEREN VAN LORRENDAM EN HUN JUFFROUW EN MIJN VROUW ZIJN GEVANGEN GENOMEN DOOR DE RODE BOSMIEREN!
HM! DIE STEEN IS TE ZWAAR VOOR ONS! WE MOETEN EEN TUNNEL GRAVEN!
DAT DUURT ZO LANG!
O, NIET VOOR MIJ! 'T IS ZO GEBEURD!
EN DE WORM BEGINT METEEN TE GRAVEN!
WACHTEN JULLIE MAAR EVEN!
DE TUNNEL IS KLAAR! NEEM ALLEBEI EEN GROTE STOK, DE MIEREN ZITTEN VLAK ONDER 'T GAT!
AAN 'T EINDE VAN DE GANG ZITTEN DE TWEE MIEREN TE SLAPEN. TOKKIE EN KO GEVEN ZE ZO'N KLAP DAT ZE NERGENS MEER VAN AF WETEN!
LATER...
KOM MAAR, ALLEMAAL! JULLIE KUNNEN ER WEER UIT!
DE KINDEREN JUICHEN VAN PLEZIER!
DIT AVONTUUR IS GOED AFGELOPEN!

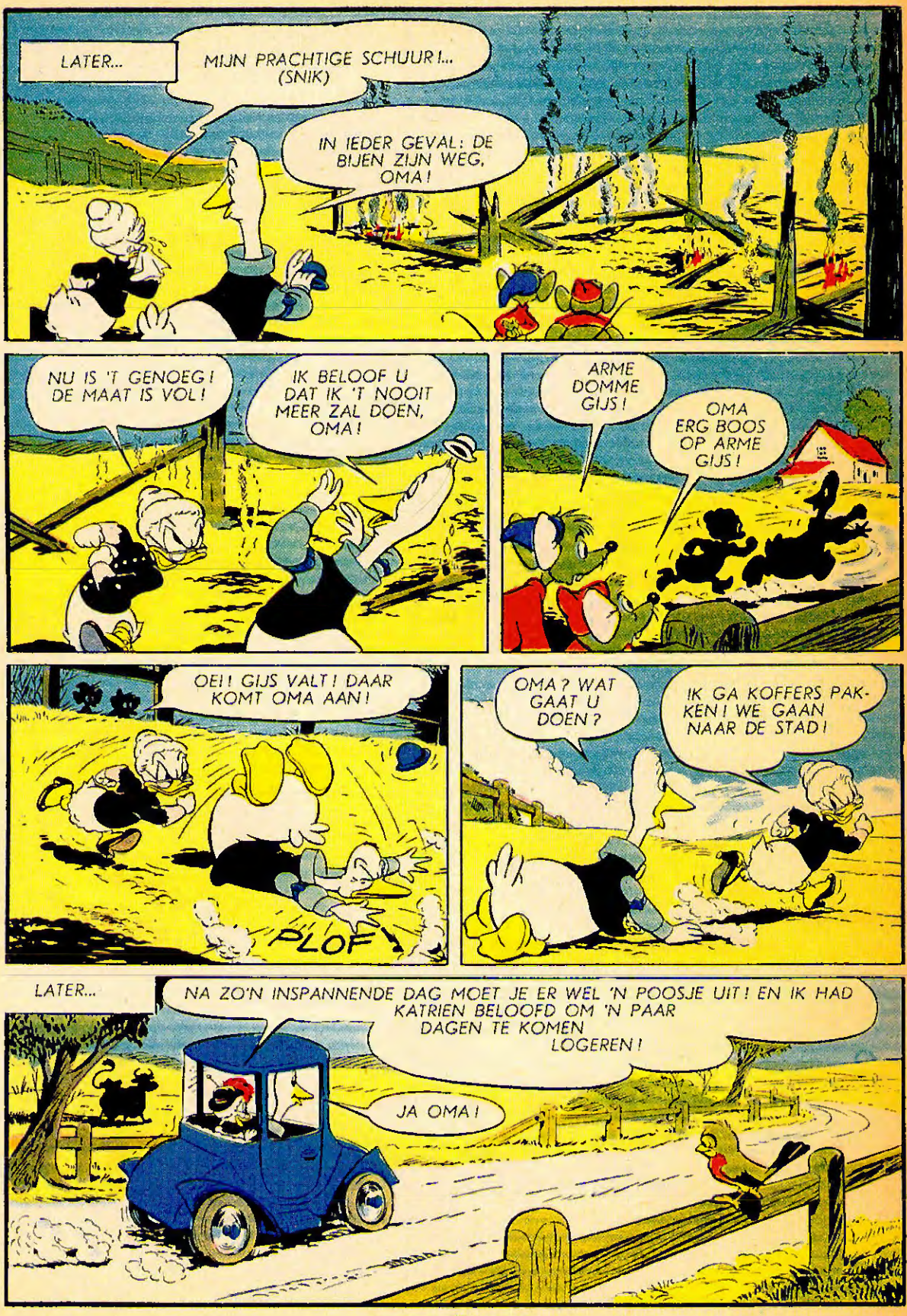
LATER...
MIJN PRACHTIGE SCHUUR!... (SNIK)
IN IEDER GEVAL: DE BIJEN ZIJN WEG, OMA!
NU IS 'T GENOEG! DE MAAT IS VOL!
IK BELOOF U DAT IK 'T NOOIT MEER ZAL DOEN, OMA!
ARME DOMME GIJS!
OMA ERG BOOS OP ARME GIJS!
OEI! GIJS VALT! DAAR KOMT OMA AAN!
PLOF!
OMA? WAT GAAT U DOEN?
IK GA KOFFERS PAKKEN! WE GAAN NAAR DE STAD!
LATER...
NA ZO'N INSPANNENDE DAG MOET JE ER WEL 'N POOSJE UIT! EN IK HAD KATRIEN BELOOFD OM 'N PAAR DAGEN TE KOMEN LOGEREN!
JA OMA!

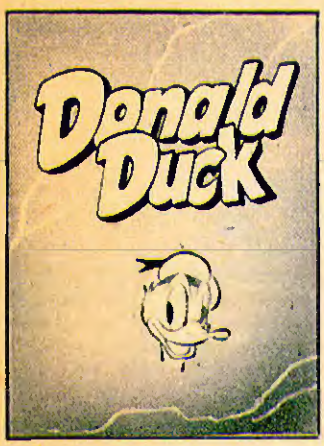
Donald Duck

OCH MENEER DUCK, HEEFT U 'N KOPJE SUIKER EN 'N POND BOTER TE LEEN?
JA MET ALLE PLEZIER!

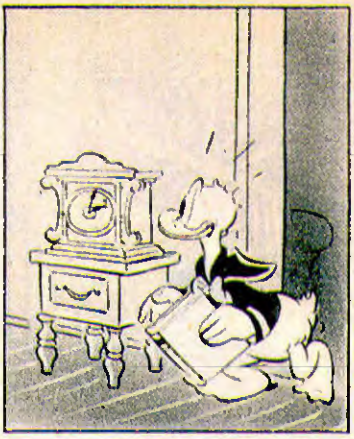

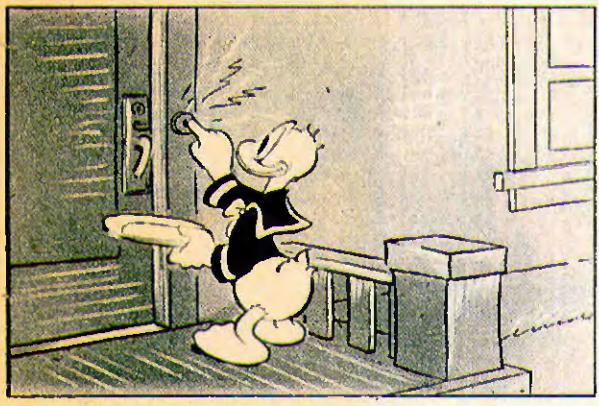

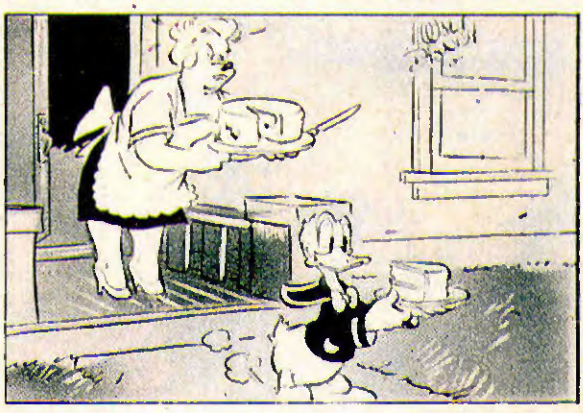

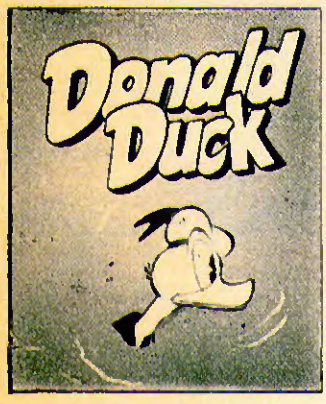
Donald Duck

Verhuurkantoor
VAN HUIZEN
!
HAAST U! EEN PRACHTIG AMERIKAANS BUITENHUIS TE HUUR VOOR MAAR VUFTIG GULDEN PER MAAND.

KAN IK DAT AMERIKAANSE HUIS HUREN?
JA, DAT KAN!

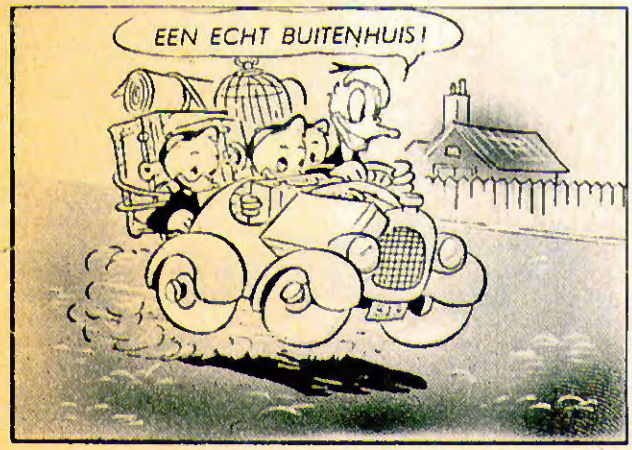
EEN ECHT BUITENHUIS!

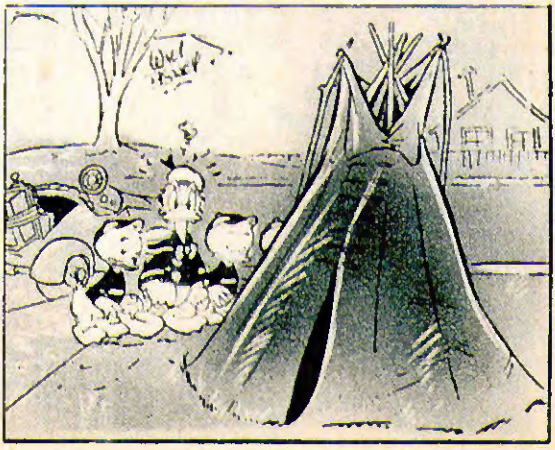

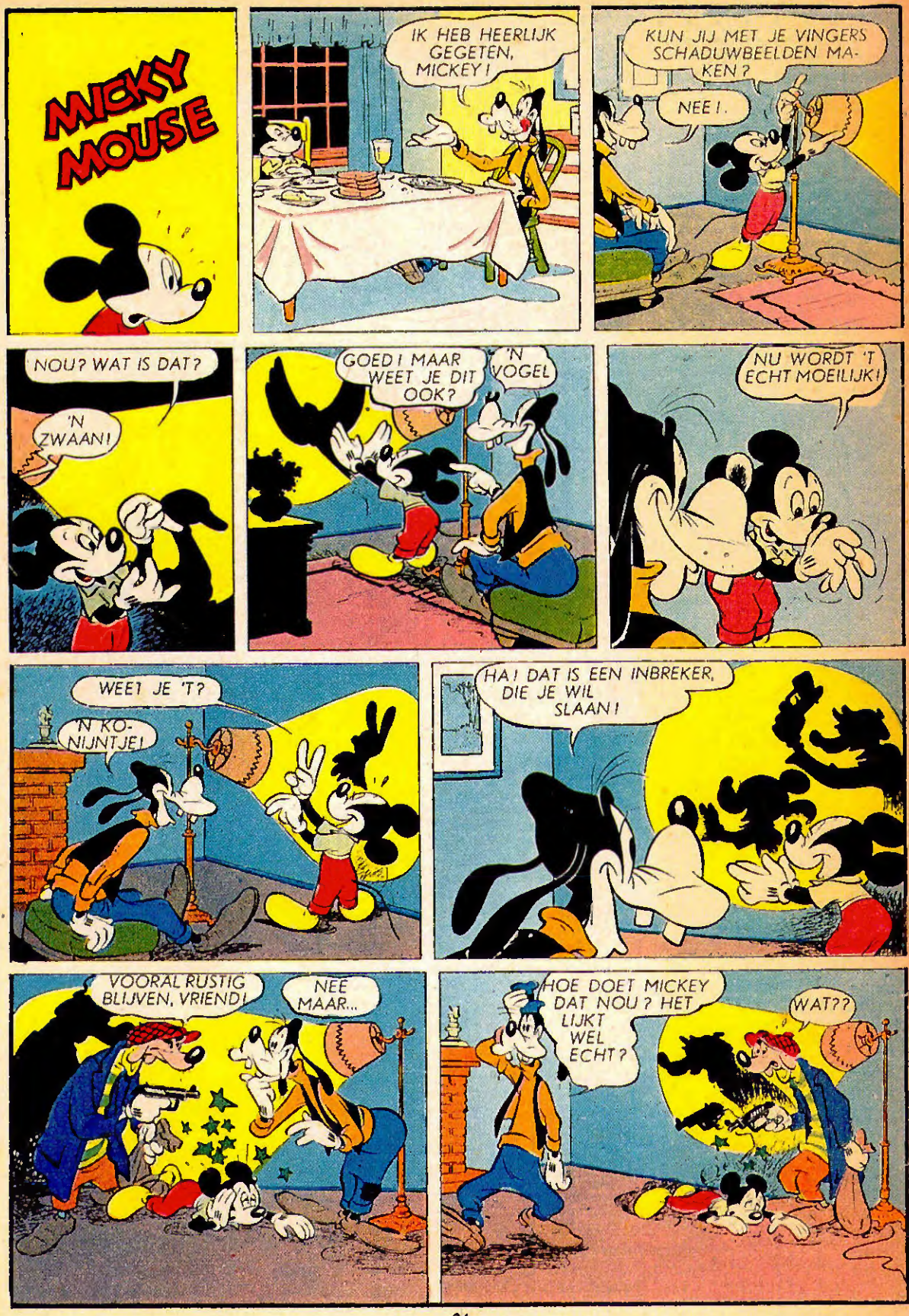
MICKY MOUSE
IK HEB HEERLIJK GEGETEN, MICKEY!
KUN JIJ MET JE VINGERS SCHADUWBEELDEN MAKEN?
NEE!.
NOU? WAT IS DAT?
'N ZWAAN!
GOED! MAAR WEET JE DIT OOK?
'N VOGEL
NU WORDT 'T ECHT MOEILIJK!
WEET JE 'T?
'N KONIJNTJE!
HA! DAT IS EEN INBREKER, DIE JE WIL SLAAN!
VOORAL RUSTIG BLIJVEN, VRIEND!
NEE MAAR...
HOE DOET MICKEY DAT NOU? HET LIJKT WEL ECHT?
WAT??